

Føroya
SOSIAL-DEMOKRATUR

Bráðf. blaðstjóri:
MARTIN JOENSEN

Prent:
A. ØSTER

HEIMATÍÐINDI

Gudstenastur

Mikukvöldið kl. 8 föstuguds-
tænasta í Havnar kirkju.

1. sunnudag í föstu:

J. Joensen próstur í Havnar
kirkju.

N. J. Rasmussen prestur í
Klakksvikar kirkju.

Jóhs. Folland prestur í Sör-
vágs kirkju.

KFUM

Sunukvöldið kl. 8,30 hugnalig
samvera.

Minningarhátíð fyri J. H. O. Djurhuus

Í Havnini hevur verið minn-
ingarhátíð fyri J. H. O. Djurhuus.
Peningurin, sum innkom hetta
kvöld, skuldi nýtast at geva út
»Illionskvæðið«, ið skaldið hevur
týtt. Týðingin av hesum tiltikna
og verðaldarkenda greska forn-
kvæðnum var liðug fyri fleiri
árum síðan, men ikki hava
verið líkindi at fáa tað út. J. H.
O. Djurhuus tosaði einaferð,
ikki so langt áðrenn hann legð-
ist, at hann skuldi heita á 10
teir frægastu skiparar í Føroy-
um og biðja teir veita pening
til at fáa verkið útgivið. Hann
helt, at við slikari gerð gjördu
teir növn síni ógloymandi í
Føroya sögu. Okkum er ikki
kunnugt, um hann fekk hesa
ætlan í lag.

Lát til og eingin

fiskur er fyri trolarum cystan
fyri.

At leggja í hav

Veðrið hevur verið so ringt,
at eingi líkindi hava verið fyri
skipum at fara út. Tey gera
tá til av harða hendi, men
munu fara og biða til fyrsta
vikan av mars er farin.

Examia

Realskúlarnir á Tvöroyri og
Vági hava examia og ársroynd
í hesum dögum. Byrjað verður
seinast í febr. og varar allan
mars mánað. Sjúkan kom upp
imillum, og noyðist onkur at
taka sjúkraexamia seinri í sum-
mar.

Seyðurin

hevur ikki havt tað gott í vetur,
nógvastaðni eru eingi seyðhús
og man vera vánaligt við stöð-
um eisini. Tá siga menn, at
hann er ikki illa í holdum.

Hevði nú marsurin ikki gjörst
ov harður, og prilurin verið
toliliga lýggjur, kundi hann
komið toliliga væl undan.

Oljubingid

hjá Gudmund Mortensen keyp-
manni, sum staðið hevur á
Tanganum, var flutt á sjógv
henda dagin og varð sleipað
yvir um til hitt landið hinu
megin fjörðin. Nú verður tað
sett upp á Drelnesi tætt hjá
Saltbinginum. Tað eru Danir,
sum standa fyri arbeiðinum.

Nógv giftarmál

Nógv fólk tykjast at vera gift
í Føroyum í vetur, og brúð-
leypini hava verið tætt — ei-
sini rættiliga stór brúðleyp, um
tey ikki hava verið so stór sum
í gamlar dagar.

„Klondyke“

Danska blaðið »Information«
sigur, at einir 2000 Danir eru í
Tórshavn nú, og nevnr byin
eitt salt »Klondyke«. Ringast er
at fáa høli hjá hesum nógvum
innflutta fólkinum.

Vörurnar

eru líka dýrar sum tær hava
verið. Hvør maður klagar um,
at einki fæst fyri peningin, og
bestu ráðini fyri at fingið gott
skil á peningin var at fingið
vöruprisirnar niðursettar.

Útróðurin

hevur verið hindraður sum
vanligt av veðrinum. Tá hevur
onkur dagar verið so frægur,
at út hevur verið farandi. Öns-
dagin í vikuni komu bátar á
Tvöroyri til gott 3000 pund.

At taka einkarsølu av olju, koli, salti o.ø.

Ein meiriluti av vörunevnd-
ini (Fólkaflaksmenn og Sam-
bandsmenn) leggja fram at taka
av Landshandilin. Ein minni-
luti av somu nevnd (Javnaðar-
menn) bera fram, at Lands-
handilin skal halda fram og
taka einkarsølu av olju, koli,
salti, radiotölum og skipaútgærd.

Tað er gamalt, málið at land-
ið skal taka einkarsølu av
vissum stórum innflytingar-
vörum sum t.d. hesar oman
fyri nevndu. Tað er jú longu
framman undan ein einkar-
rættur á hesum stórvörum.
Handilin fer fram nú í tíðindi
soleiðis, at solumenn í útlond-
um geva vissum monnum
heima einkarrættin at handla
við teirra vörum. Soleiðis skap-
ast tey stóru privatmonopolini,
og at sleppa fram at hjá öðrum
er sera trupult fyri ikki at siga
heilt ógjörlikt.

Mótstöðan hevur at flyta fram,
at ein handil sum okkara Lands-

handil hevur verið vörudýrk-
andi. Vörurnar vóru biligari,
um privatmenn hövdu tær at
selja.

Til hetta skal sigast, at eing-
in trýr uppá, at tað er reglan
um eina stats-einkarsølu sum
dýrkar vörurnar. Hava vörurnar
verið dýrar, so er tað lands-
handilsstýrið, sum ikki hevur
skipað og røkt handilin á rætt-
an hátt. Skal t.d. ein lands-
handil við einkarrætti uppá
stórvörur røkjast sum ein smá-
handil: keypa sínar vörur frá
heilsölumonnum heima og teir
frá heilsölumonnum burturi og
hesir aftur frá framleiðslustaðn-
um, so er einki at undrast á, at
vörur gerast dýrar, tá ið tær eina
ferð koma nýtaranum í hendi.

Skal ein landshandil røkja tað
mál, sum hann er ætlaður at
røkja, so má hann sleppa und-
an öllum teimum nógvum mill-
umliðum, sum í dag tyngja
handilslívið.

Vinnulívið í Føroyum í dag
bognar undir óföllum útgerðar-
útreiðslum. Á máli hevur verið
havt at lætta um hesar útreiðslur.
Tað skuldi gerst best við at
skapt ein stórhandil, sum tók
sær einkarrættin at uppkeypa
og útselja hesar vörur, sum
skipaútgærdin skal nýta. Hetta
er reglan um statsins einkarrætt
viðvikjandi handilsskapi. Hetta
er einki band, hetta skuldi verið
vinnulívsins frigering. Men tað
batar ikki at seta menn, sum
eru mótstöðumenn av slikum
nationaliseringsreglum at stýra
handlinum. Tá verður royndin
eitt fiasko.

Hiðani og haðani

FERÐIN TIL SUBURPÓLSINS

Ferðin gongur væl. Kalt er, men
pulshosurnar liva beinunum væl.
Vit legdu stilt og kastaðu niður. Fingu
ein stóran Sudarpólstokk. Frálík livur
í honum. Hon kom væl við.

Cand. politicus.

GLED TEG TIL ELLISÁR...

Gled teg til ellisár,
tú ellispening fár,
og kanska ein riddarakross —
tað mangur fær um einki ross
at sita á...

— — —
Gled teg til ellisár
um mangt eitt sær
tær livið gav.
Kanska ein málari teg myndar av,
og í eitt vindeyga kemur tú.
So onkur keypir teg,
sum gleðir seg
at hava teg hangandi
á bróstinum...

ØII eiga at brúka
Føroyska hondsápu
frá fabrikk OKKARA

Rúsdrekkasurningurin

Hesin spurningurin hevur
verið nógv umrøddur nú. Öll
eru á einum máli um, at drukki-
ð verður nógv, og at brenni-
vinsnjótingin sæð frá nógvum
síðum er til stóran skaða fyri
tjóðina í síni heild. Í orða-
skiftið er eisini komið fram tað
óskil, brennivín kann volda,
um menn, sum hava stór á-
byrgdarstórv, hava lyndið at
gera nógv av tí. Menn sum ov-
drekkja seg, og sum altíð skulu
hava eina kenning, eru illa
búnir til nakað starv; men
skulu teir hava ráð — um tað
er á landi ella sjógv — so
verður ringt burtur úr — ikki
bert fyri teir sjálvur persónliga,
men mest fyri tað, ið teimum
er lítið til, og sum teir hava at
røkja. Eingin tosar av útspill-
ingarhugi ella av óndskapi, um
hann sigur, at tann størsti skaði
fyri okkum er, at menn, sum
hava ábyrgdarstórv, drekkja ov
nógv. Tað er eisini tað, at hann
sum hevur ræðið og gongur
undan, skal vera ein álitismað-
ur, verður altíð ein fyrimynd
eisini viðvikjandi morali. —

Ráð eru givin at minka um
rúsdrekkanyðsluna. Hesi ráð
míða mest móti nýggjari lóg-
gávu. Men tað er sjáldan at
lóggávu bóta nógv um slikar
spurningar, sum nerta við mor-
al og mótstöðuevni í fólkinum.
Sjálvandi kann lóggávan mis-
brúkast; men mest, ið umræð-
ur, er at fólkið kann gerast so
mikið andaliga stímbrað, at tað
er fært at stýra sær og temja
hugin til gerðir, sum volda
einum sjálvum, familju, av-
komi og samfelagi skamm og
skaða.

Vit hava fráhaldsfeløg, og tey
gera ivaleyst gagn á hesum
ókinum. Uppvenjingin og óvir-
kanin í yngru árum kann gera
nógv, og at hin ungi hevur
nakað at fara til, sum hugtaka
hann kann. Rúsdrekkasurn-
ingurin og -nýt. Hann hevur til
allrar tíðir verið frammi í fólka-
lívnum. Spurningurin er ógvu-
liga fleirtáttadur, og hjá okkum
nertur hann við hesa tíðina,
sum fløðir knappliga inn á okk-
um við so nógvum nýggjum,
sum vit mugu royna at duga
at mótla. K.

FØROYSK
grønsápa
er lann besta

dimma Grøn
GAGNAST VÆL